

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7009/2562

พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราชโจทก์ นาย ข.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 5, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91,
พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีค้ำมนุษย์อยู่ในบังคับ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ.2559 ซึ่งมาตรา 38 บัญญัติว่า การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีค้ำมนุษย์ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำมนุษย์ เมื่อจำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงเป็นอำนาจของศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำมนุษย์ที่จะพิจารณาพิพากษาคดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณาพิพากษาคดีมาจึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ.2537 (ที่ถูกร.พ.ศ.2551) มาตรา 5, 6, 9, 10, 11, 52 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 5, 83, 91 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 6 (1), 9 วรรคหนึ่งและวรรคสอง, 10 วรรคหนึ่ง, 11, 52 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานสมคบโดยตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ จำคุก 3 ปี ฐานค้ำมนุษย์โดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไป จำคุก 6 ปี รวมจำคุก 9 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 ชอบหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้เป็นคดีค้ำมนุษย์ จึงอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ.2559 ซึ่งมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า "ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติ มาตรา 40 การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีค้ำมนุษย์ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำมนุษย์ โดยยื่นต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์หรือเมื่อมีการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรับส่งอุทธรณ์หรือคำร้องเช่นนั้นพร้อมสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำมนุษย์เพื่อพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยเร็ว" ดังนี้ เมื่อจำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นจึงเป็นอำนาจของศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำมนุษย์ที่จะพิจารณาพิพากษาคดี การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณาพิพากษาคดีนี้จึงเป็นการไม่ชอบ ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาของโจทก์ข้ออื่นอีก พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 ให้ศาลชั้นต้นส่งถ้อยคำสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีค้ำมนุษย์พิจารณาพิพากษาต่อไป

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · ชาติชาย โฆษิตวัฒน์ฤกษ์ · พิสุทธิ ศรีขจร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7009/2562>